

عنوان مقاله:

اثر بخشی گروه درمانی شناختی رفتاری در کاهش خشم و پرخاشگری رانندگی

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی بالینی، دوره 3، شماره 2 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

تکتم کاظمینی - دانشگاه فردوسی مشهد

بهرامعلی قنبری هاشم آبادی - دانشگاه فردوسی مشهد

مرتضی مدرس غروی - دانشگاه فردوسی مشهد

مسعود اسماعیلی زاده - دانشگاه آزاد اسلامی تربیت جام

خلاصه مقاله:

مقدمه: زمینه یابی های متعدد نشان می دهند که خشم و پرخاشگری رانندگی به طور معمول و با هزینه های بسیار زیادی برای جامعه رخ می دهد. به همین منظور، این پژوهش با هدف بررسی تاثیر گروه درمانی شناختی- رفتاری بر کاهش خشم و پرخاشگری رانندگی انجام شد. روش: طرح این پژوهش از نوع شبه آزمایشی به صورت پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری با گروه کنترل بود. نمونه این پژوهش شامل ۲۰ نفر از رانندگان تاکسی مرد شهر مشهد بود که با روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شده و داوطلبانه در پژوهش شرکت کردند. شرکت کنندگان به شیوه تصادفی به دو گروه آزمایش و کنترل تقسیم شدند. گروه آزمایش درمان شناختی- رفتاری را دریافت کرد و گروه کنترل مداخله ای دریافت نکرد. هر دو گروه در سه مرحله زمانی پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری یک ماهه مورد سنجش قرار گرفتند. ابزارهای سنجش در این پژوهش عبارت بودند از مقیاس خشم رانندگی، پرسشنامه ابزار خشم رانندگی و پرسشنامه ویژگی های جمعیت شناختی. داده ها با روش آماری تحلیل واریانس آمیخته مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. یافته ها: نتایج نشان داد که گروه درمانی شناختی- رفتاری در مقایسه با گروه کنترل باعث کاهش معنادار خشم رانندگی، ابزار پرخاشگرانه خشم رانندگی و افزایش معنادار ابزار انطباقی- سازنده خشم رانندگی می گردد. نتیجه گیری: با توجه به یافته های پژوهش، گروه درمانی شناختی- رفتاری در کاهش خشم و پرخاشگری رانندگی در رانندگان تاکسی موثر است.

کلمات کلیدی:

گروه درمانی شناختی- رفتاری، خشم و پرخاشگری رانندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1261737>

